

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 44Ek/3340/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121491728
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hrušovská
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121491728.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: U.. G. B., O.. XX.XX.XXXX, G. XXX/XX, XXX XX P., zák. zast.: V.. C. D., O.. XX.XX.XXXX, G. XXX/XX, XXX XX P., proti povinnému: E. B., O.. XX.XX.XXXX, Z.. U. XXX/XX, XXX XX P., o vymoženie výživného s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Štefan Kvasnica, so sídlom exekútorského úradu M.R.Štefánika 582/29B, 907 01 Myjava, IČO: 36 129 909 pod č. XXXEX XXX/XX, rozhodujúc o v poradí druhom návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa §61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietá.

II. Žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s druhým návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 30.09.2021 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného za obdobie od 01.04.2021 do 31.08.2021 vo výške 1.050,00 Eur, ako aj bežného výživného vo výške 250,00 Eur mesačne od 01.09.2021, a to na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. XP/XX/XXXX zo dňa 23.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2020 a vykonateľnosť v časti bežného výživného dňa 08.02.2020 a v časti zročného výživného dňa 29.01.2020 (ďalej len „Exekučný titul“).

2. Súd po preskúmaní návrhu a príloh k nemu vydal pod spisovou značkou 44Ek/3340/2021 dňa 06.10.2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Štefan Kvasnica, so sídlom exekútorského úradu M.R.Štefánika 582/29B, 907 01 Myjava, IČO: 36 129 909, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. XXXEX XXX/XX.

3. Súdny exekútor dňa 10.11.2021 postúpil súdu na rozhodnutie v poradí prvý návrh povinného na zastavenie exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 11.10.2021 bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 26.10.2021. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol doručený na exekútorský úrad dňa 04.11.2021. O tomto návrhu povinného tunajší súd rozhodol Uznesením dňa 12.04.2022, sp. zn. 44Ek/3340/2021, a to tak, že I. výrokom súd exekúciu v časti zameškaného výživného vo výške 555,00 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil, II. výrokom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a III. výrokom súd žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.05.2022.

4. Následne povinný dňa 06.07.2022 doručil na exekútorský úrad v poradí svoj druhý návrh na zastavenie exekúcie. V tomto podaní povinný uviedol, že po obdržaní uznesenia zo súdu v Banskej Bystrici uhradil sumu 495,00 Eur dňa 25.04.2022, o čom predložil ako doklad výpis z banky. Povinný priložil aj potvrdenia

o platení pravidelného mesačného výživného určeného rozhodnutím Okresného súdu Prievidza, sp. zn. XXP/XX/XXXX-XXX. Na základe uvedeného povinný navrhuje, aby súd exekúciu zastavil, súdny exekútor zrušil exekučný príkaz, pretože v celom rozsahu uhradil zameškané výživné a bežné výživné stanovené súdom je riadne platené, pričom sa zaväzuje, že bude platiť bežné výživné, tak ako mu to ukladá rozhodnutie Okresného súdu Prievidza, sp. zn. XXP/XX/XXXX-XXX zo dňa 26.08.2021.

5. K v poradí druhému návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa oprávnený vyjadril prostredníctvom zákonného zástupcu (matky), a to v zastúpení poradenského centra Ž. P. Ž., B. XXXX/XX, XXX XX P., C.: XX XXX XXX. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 05.09.2022 k návrhu povinného uviedol, že navrhuje, aby súdny exekútor zastavil exekúciu v časti o zaplatenie 495,00 Eur, pretože túto sumu povinný uhradil dňa 25.04.2022. K rozsudku, na ktorý poukazuje povinný vo svojom návrhu, oprávnený uviedol, že Rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. XXP/XX/XXXX-XXX zo dňa 26.08.2021 nie je právoplatný. Oprávnený na základe uvedených skutočností navrhuje, aby súdny exekútor pokračoval vo vymáhaní zameškaného výživného. Oprávnený dodal, že povinný uhradil dňa 28.09.2021 výživné za mesiac október 2021 vo výške 160,00 Eur namiesto 250,00 Eur, rovnako pokračoval aj ďalšie mesiace a teda dlh na výživnom ku dňu vyjadrenia oprávneného činil celkovo výšku 1.080,00 Eur.

6. Súdny exekútor postúpil v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie tunajšiemu súdu dňa 26.07.2022. Následne dňa 06.09.2022 doručil súdu aj vyjadrenie oprávneného. Dňa 09.12.2022 bolo zo strany súdneho exekútora doručené exekučnému súdu Upovedomenie o čiastočnom zastavení exekúcie, sp. zn. XXXEX XXX/XX zo dňa 09.12.2022, v rámci ktorého súdny exekútor zastavil exekúciu v časti vymoženía zameškaného výživného vo výške 495,00 EUR.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

14. Podľa čl. 4 odsek 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

15. Podľa čl. 4 odsek 2 CSP ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

16. Súd po preskúmaní celého spisového materiálu zistil, že návrh povinného na zastavenie exekúcie, doručený na exekútorový úrad dňa 06.07.2022, je v poradí druhým podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Súd mal v tomto bode preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí lehoty v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. po uplynutí 15-dňoch odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné opätovný návrh povinného na zastavenie exekúcie posudzovať v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku ako návrh na zastavenie exekúcie, ktorý nemá odkladný účinok, a v ktorom mohol povinný namietať len tie skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Uvedené pravidlo je prejavom koncentračnej zásady konania o návrhu na zastavenie exekúcie. Prejavom zásady koncentrácie je aj povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť povinného. Povinný musí dôvody uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie preukázať relevantnými skutočnosťami. Neskoršie návrhy povinného na zastavenie exekúcie už odkladný účinok nemajú, teda exekútor aj napriek podanému návrhu môže vymáhať nároky špecifikované v poverení na vykonanie exekúcie. Okrem návrhu na zastavenie exekúcie do uplynutia 15-dňovej lehoty odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, môže povinný podávať návrhy na zastavenie exekúcie aj neskôr, až do okamihu zastavenia, resp. ukončenia exekúcie. V každom novom návrhu na zastavenie exekúcie však povinný môže uviesť len tie skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. V danom prípade mal súd za nesporne preukázané, že povinný skutočnosti týkajúce sa zníženia výživného nemohol účinne uplatniť v rámci zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty. Súd pri tom poukazuje na skutočnosť, že o skutočnostiach, na ktoré odkazuje povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie (zníženie výživného) bolo právoplatne rozhodnuté až dňa 27.10.2022. Je preto zrejmé, že o týchto skutočnostiach nemal povinný vedomosť v čase doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (ani v rámci 15-dňovej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie). Súd vzhľadom na uvedené má za to, že v danom prípade sú splnené predpoklady uvedené v ustanovení § 61k odsek 3 Exekučného poriadku.

17. V zmysle prvej vety § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil.

18. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd v poradí druhý návrh povinného spolu s ním predloženými listinnými dôkazmi preskúmal. Povinný vo svojom v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie poukazuje v prvom rade na skutočnosť, že po obdržaní Uznesenia Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 44Ek/3340/2021 zo dňa 12.04.2022 uhradil dňa 25.04.2022 oprávnenému sumu zameškaného výživného vo výške 495,00 Eur. Uvedené povinný preukázal Potvrdením o zrealizovaní transakcie zo dňa 25.04.2022 vo výške 495,00 Eur.

19. Exekučný súd k úhrade povinného zo dňa 25.04.2022 uvádza nasledovné. Exekúcia začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, a to dňa 06.10.2021. Vzhľadom k uvedenému je zrejmé, že k úhrade zameškaného výživného vo výške 495,00 Eur zo strany povinného došlo až po začatí exekúcie. Súd musí na tomto mieste konštatovať, že v prípade plnenia počas už prebiehajúcej exekúcie, ide o plnenie, ktoré nezohľadňuje súd, ale zohľadňuje ho pri vymáhaní pohľadávky oprávneného poverený súdny exekútor. Plnenie po začatí exekúcie spôsobuje ukončenie exekúcie ipso facto, a teda exekučný súd z tohto dôvodu uznesenie o zastavení exekúcie (ani čiastočnom) nevydáva. Je teda zrejmé, že úhradu povinného zo dňa 25.04.2022, na ktorú okrem iného

poukazuje povinný vo svojom v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie, zohľadňuje súdny exekútor. Exekučný súd na tomto mieste konštatuje, že súdny exekútor zohľadnil úhradu povinného a po návrhu oprávneného dňa 09.12.2022 vydal Upovedomenie o čiastočnom zastavení exekúcie č. XXXEX XXX/XX v časti zameškaného výživného vo výške 495,00 Eur. Na základe uvedeného tu teda nie je dôvod, pre ktorý by mal súd prebiehajúcu exekúciu v časti úhrady povinného zastaviť, a preto súd vyhodnotil návrh povinného na zastavenie exekúcie v tomto smere ako nedôvodný.

20. Povinný vo svojom v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie ďalej uviedol, že bežné výživné stanovené súdom je riadne platené, pričom sa zaväzuje, že bude platiť bežné výživné, tak ako mu to ukladá rozhodnutie Okresného súdu Prievidza, sp. zn. XXP/XX/XXXX-XXX zo dňa 26.08.2021, ktorým došlo k zníženiu výživného na sumu 160,00 Eur mesačne. Na preukázanie svojich tvrdení povinný súdu predložil aj potvrdenia o úhradách bežného výživného za mesiac máj 2022 a jún 2022 vo výške 160,00 Eur. Súd po preskúmaní týchto dôkazov mal za nesporne preukázané, že v predmetnom konaní existuje viacero rozhodnutí súdov, ktoré obsahovo na seba nadväzujú a je potrebné na ne poukázať, a to najmä v súvislosti s tvrdeniami povinného. Okrem exekučného titulu, na podklade ktorého je vedená exekúcia (XP/XX/XXXX), povinný súdu už pri prvom návrhu na zastavenie exekúcie predložil Rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. XXP/XX/XXXX-XXX zo dňa 26.08.2021, ktorým sa znížila vyživovacia povinnosť otca na maloleté dieťa, určená rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. XP/XX/XXXX zo dňa 23.01.2020 vo výške 250,00 Eur mesačne, na sumu 160,00 Eur mesačne, s účinnosťou od 16.04.2021. Proti tomuto rozsudku podala matka maloletej (oprávneného) odvolanie. O predmetnom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. XCoP/XX/XXXX-XXX zo dňa 06.06.2022, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne teda Okresný súd Prievidza vydal dňa 27.10.2022 rozsudok sp. zn. XXP/XX/XXXX-XXX, ktorým znížil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté dieťa zo sumy 250,00 Eur mesačne na sumu 200,00 Eur mesačne, s účinnosťou od 16.04.2021, ktorú je povinný platiť k rukám matky dieťaťa najneskôr do 28. dňa v mesiaci, mesačne vopred. Týmto konajúci súd zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. XP/XX/XXXX-XX zo dňa 23.01.2020, t. j. exekučný titul v tomto konaní, v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa. Rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. XXP/XX/XXXX-XXX zo dňa 27.10.2022 nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2022 a vykonateľnosť dňa 03.11.2022.

21. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že vzhľadom ku skutočnosti, že došlo k zníženiu jeho vyživovacej povinnosti, platí riadne bežné výživné stanovené súdom vo výške 160,00 Eur mesačne. Súd v tejto súvislosti uvádza, že mesačné úhrady povinného na účely bežného výživného nie sú vo výške 160,00 Eur správne, nakoľko ním uvádzané rozhodnutie Okresného súdu Prievidza (XXP/XX/XXXX-XXX zo dňa 26.08.2021) nenadobudlo vykonateľnosť a v konaní bolo výživné znížené až rozhodnutím Okresného súdu Prievidza sp. zn. XXP/XX/XXXX-XXX zo dňa 27.10.2022, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 03.11.2022 a ktorý znížil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté dieťa na výšku 200,00 Eur mesačne. To znamená, že pokiaľ povinný každý mesiac poukazuje na účet oprávneného bežné výživné vo výške len 160,00 Eur, dostáva sa tak každý mesiac do omeškania bežného výživného vo výške 40,00 Eur (200,00 Eur - 160,00 Eur = 40,00 Eur). Súd preto tvrdenie povinného, že riadne platí bežné výživné stanovené súdom, nemôže akceptovať. Súd zároveň konštatuje, že mal nesporne preukázané, že povinný si ku dňu začatia exekúcie predmetnú povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu neplnil riadne a včas. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo dňa 06.10.2021 vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

22. Čo sa týka rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. XXP/XX/XXXX-XXX zo dňa 27.10.2022, súd má v danom prípade za nesporne preukázané, že týmto rozhodnutím došlo k zníženiu vyživovacej povinnosti, pričom táto povinnosť sa znížila tak, že sa výška výživného zo sumy 250,00 Eur zmenila na sumu 200,00 Eur mesačne, s účinnosťou od 16.04.2021. Z uvedeného má súd jednoznačne za preukázané, že toto zníženie sa týka aj práve prebiehajúceho exekučného konania, v rámci ktorého sa vymáha pohľadávka oprávneného. Súd má však za to, že zníženie výživného nie je dôvodom, pre ktorý by mal súd prebiehajúcu exekúciu zastaviť. Súd je toho názoru, že zastaviť exekúciu, resp. zohľadniť zníženie výživného, má poverený súdny exekútor. Uvedené súd odôvodňuje najmä tou skutočnosťou, že práve exekútor vykonáva samotnú exekúciu. Len on vie, ktoré plnenie od povinného vymohol a v akom rozsahu. V prípade, ak poverený súdny exekútor vymôže pohľadávku oprávneného, exekúciu ukončuje z dôvodu vymoženia pohľadávky. Súd svoj názor s použitím analógie legis odôvodňuje tou skutočnosťou, že samotný Exekučný poriadok takúto situáciu vo svojich ustanoveniach explicitne neupravuje, avšak v

ustanovení § 75 odsek 2 Exekučného poriadku je uvedené: „Ak počas exekúcie dôjde k zmene rozsudku, ktorá spočíva vo zvýšení výživného, vzťahuje sa exekučný príkaz aj na všetky sumy zvýšeného výživného; zvýšené výživné má rovnaké poradie ako zvyšok pohľadávky.“ Súd má za to, že s poukazom na analógiu, je potrebné, aby prebiehajúcu exekúciu nezastavil súd, ale súdny exekútor, a to tak, že prihliadne na zníženie vyživovacej povinnosti a zohľadní úhrady povinného oprávnenému, ktoré povinný preukázal. Súd zároveň poukazuje aj na ustanovenie § 200 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva subsidiarita Civilného sporového poriadku. Civilný sporový poriadok vo svojich ustanoveniach, a to v článku 4 ods. 1 a ods. 2 upravuje postup súdu v prípade, ak určitú vec nie je možné prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia zákona. V rámci tohto článku 4 Civilného sporového poriadku je upravená analógia legis a zároveň aj analógia iuris. S poukazom na toto ustanovenie má súd za to, že analógiu legis je možné zákonne uplatniť aj na tento posudzovaný prípad. Súd má za to, že v tomto prípade (zníženia výživného a jeho zohľadnenie v rámci exekúcie) absentuje výslovná právna úprava prejednávanej veci. Súd s poukazom na uvedené ako najvhodnejšiu a účelom najbližšiu právnu normu k posudzovanej právnej veci považoval právnu úpravu obsiahnutú v § 75 odsek 2 Exekučného poriadku. S poukazom na uvedené súd konštatuje, že neexistuje dôvod, pre ktorý by mohol prebiehajúcu exekúciu zastaviť v zmysle ustanovenia § 61k odsek 1 Exekučného poriadku.

23. Z vyššie uvedeného má súd za to, že s použitím analógie legis má zníženie vyživovacej povinnosti zohľadniť poverený súdny exekútor, a to s ohľadom na už vymožené plnenie od povinného. V prípade, ak povinný splnil svoju povinnosť v celom rozsahu, poverený súdny exekútor vydá upovedomenie o ukončení exekučného konania, a to z dôvodu vymoženia pohľadávky.

24. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k Exekučného poriadku, a preto súd v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

25. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

28. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

29. Nakoľko si žiadny z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s druhým návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s druhým návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal (II. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.